Scorul putea fi mai mare

Rapid — Știința Cluj 1—0 (1—0)

Reîntîlnire nedorită cu stadionul din Giulești, cu acest stadion de 15.800 de locuri, care în repetate rînduri s-a dovedit necorespunzător pentru organizarea meciurilor mai importante de categoria A. Federația Romînă de Fotbal n-a ținut însă seama de acest lucru și ca atare n-a avut nimic de zis împotriva programării partidei Rapid — Știința Cluj pe acest teren, deși era evident că întîlnirea va suscita un viu interes, că iubitorii fotbalului, și mai ales suporterii Rapidului, vor veni în număr mare să-și susțină echipa favorită, în fața căreia, prin victoria asupra clujenilor, se deschidea perspectiva ocupării primului loc în clasament. La vina Federației Romîne de Fotbal se adaugă, firește, vina mai serioasă a clubului Rapid pentru felul cum organizează jocurile de fotbal pe acest stadion, pentru lipsa de respect față de public, față de banii lui. Nici noi, la „masa presei" — oricum mai privilegiați decît alți spectatori care au stat ciorchine pe scări și n-au văzut nimic — nu ne-am putut îndeplini misiunea, fiind puși în mod practic în imposibilitate de a vedea o serie întreagă de faze.

Am insistat pe latura organizatorică a meciului Rapid — Știința Cluj pentru că ea a format principalul obiect de discuție al spectatorilor, în lipsa unor elemente care să-i determine să se ocupe de joc în sine, de nivelul lui tehnic. A fost un meci slab, pe care l-au „salvat" într-o oarecare măsură ritmul viu în care s-a jucat, ardoarea cu care rapidiștii au luptat pentru fiecare minge. Fără îndoială, nici terenul, plin de gropi, n-a putut constitui un factor favorabil pentru realizarea unui joc de calitate, mingea fiind greu de condus și pasele căpătînd adesea direcții neașteptate. Dar pot fi puse oare numai pe socoteala terenului zecile de pase fără adresă — sau cu adresă precisă: la adversar! — ale fotbaliștilor care au evoluat ieri și în special ale celor de la Știința? Sau jocul dezordonat, fără nici o concepție, plin de neregularități la care am asistat cea mai mare parte din timp?

In ceea ce privește rezultatul tehnic al partidei — 1—0 pentru Rapid — el nu reflectă decît la minimum diferența care a existat totuși pe teren între o echipă și alta. Fără să aibă prea multă clar-viziune în joc, cu un Ionescu care a driblat pentru satisfacerea orgoliului său personal și nicidecum pentru a cîștiga o poziție bună pentru el sau pentru coechipieri, Rapidul a „controlat" meciul, datorită, în special, lui Langa, Neacșu, Motroc și Năsturescu, a avut inițiativa cea mai mare parte din timp și putea cîștiga la un scor categoric. In schimb, Știința Cluj n-a arătat nimic, a jucat la întîmplare (nu spunem la nivelul unei echipe de B, fiindcă nu vrem să jignim pe nedrept echipele din această categorie) așteptînd de undeva o... minune. Dar, cum nici la fotbal, joc cu surprize, nu există totuși „minuni", clujenii n-au putut obține altceva decît această înfrîngere la limită, ceea ce în condițiile de joc de ieri, a fost aproape un... succes. Și el s-a datorat, în exclusivitate, portarului Ringheanu, care a intervenit decisiv în cîteva rînduri, salvînd goluri ca și făcute.

Inceputul meciului n-avea să ne trădeze slăbiciunile Științei Cluj, care ar fi putut eventual să conducă cu 1—0 dacă arbitrul C. Denghel (Ploiești) ar fi avut curajul să sancționeze faultul în careu comis asupra lui Adam în primul minut de joc. Dar, curînd, s-a văzut că oaspeții nu pot conta pe nici unul din cei 5 înaintași, iar în apărare nu au pregătirea fizică necesară și deci forța de luptă decît Costin și Popescu. La Rapid a existat mai multă omogenitate între compartimente și înlăuntrul lor, astfel că echipa a putut stăpîni jocul. Mai ales după deschiderea scorului (min. 27: Ionescu, cu spatele la poartă, prin întoarcere) gazdele au preluat cu totul inițiativa, dominînd din ce în ce mai evident și avînd multe-multe ocazii de marcare, prin Ionescu, Georgescu și Kraus. Dar dacă rapidiștii au lăsat să le scape aceste ocazii, e bine pentru ei că s-au ales doar cu... emoția la cele cîteva contraatacuri ale Științei, dintre care cel din min. 29 (Adam singur cu portarul) și cel din... penultimul minut de joc au fost cît pe ce să aibă rezultat.

Arbitrul C. Denghel (Ploiești) a văzut de cele mai multe ori pe dos infracțiunile din cîmp, iar pe cele din careu a preferat să nu le vadă, ca să n-aibă... bătaie de cap. Și Rapidului el ar fi trebuit să-i acorde un 11 metri, la un fault comis de portarul Ringheanu, după cum se impunea sancționarea lui Dan Coe, care la o fază petrecută în apropierea porții lui Niculescu, a ținut mingea cu picioarele.

RAPID: Niculescu — Lupescu, Motroc, Dan Coe — Neacșu, Langa — Năsturescu, Georgescu (Codreanu), Ionescu, Dinu, Kraus.

ȘTIINȚA CLUJ: Ringheanu — Cromeli, Costin, Cîmpeanu — Georgescu, Popescu — Cucu, Marcu, Adam, Suciu, Matei (Pop).

La tineret: Rapid — Știința Cluj 2—2 (1—1).

JACK BERARIU

Un atacant de la U.T.A. și cinci apărători de la Progresul în fața porții fidel cît de greu s-a putut trece de apărarea supraaglomerată a bucureș — U.T.A. (2—1)

★

Bucureștenii au cîștigat prin...

PROGRESUL—U. T. A

Ieri, pe stadionul Republicii, U.T.A. a pierdut un meci pe care Progresul nu merita să-l cîștige. Cînd afirmăm acest lucru ne referim la jocul plin de promisiuni al textiliștilor de la începutul partidei și la neta lor dominare din repriza secundă (să nu mai socotim și „barele" lui Toma și Leac). Care au fost atunci cauzele noului insucces înregistrat de formația arădeană, de astă dată într-un meci în care nu a fost inferioară adversarului? Punem această întrebare, deoarece e îngrijorător regresul echipei arădene, o formație cu tradiție în fotbalul nostru.

Un lucru e cert: majoritatea componenților echipei din Arad sînt destul de bine pregătiți din punct de vedere tehnic. Aceasta s-a observat mai ales în prima repriză cînd atacanții de la U.T.A. au executat cîteva pase și lansări din volé „ca la carte", cînd prin combinații subtile au ajuns din 2—3 pase în poziții favorabile și au și șutat destul de precis. In repriza secundă echipa oaspe s-a... instalat pur și simplu în jumătatea de teren a Progresului. Chiar și fundașii Băcuț și Szücs (mai ales ultimul) au venit deseori în apropierea careului advers. Dar ce folos, dacă nu au reușit să înscrie nici măcar golul egalizator, la care — după aspectul general al jocului — aveau tot dreptul!...

La un moment dat, cînd U.T.A. domina insistent cîmpul din tribună remarcă: „Lipsește din jocul arădanilor clarviziunea lui... Petschovski". Da! La U.T.A. lipsește un coordonator în joc. Aceasta e însă numai una din cauzele insuccesului de ieri. Adevărul e că în repriza secundă arădenii au jucat pe... dos: au declanșat atacurile rapid, ajungînd din cîteva pase în apropierea careului advers și aici, în loc să accelereze, au început să paseze în ritm de... vals. O altă greșeală de căpeteanie a fost faptul că față de apărarea supraaglomerată a Progresului ei nu au folosit jocul pe aripi. Și nu s-au putut „plînge" că cele două extreme (Toma și Leac — un jucător provenit din regiune) nu au corespuns. Incă o deficiență a jucătorilor textiliști în general și a atacanților în special a fost lipsa de combativitate în fața porții. Or, fără aceasta toate combinațiile spectaculoase rămîn sterile în fața unei apărări decise.

Am vorbit mai pe larg despre jocul arădenilor, deoarece învingătorii nu au arătat nici măcar atît cît cei care au plecat de pe teren învinși. Atacul Progresului, cu excepția lui Baboie, care a muncit mult, și a tînărului Șandu, a fost ca și inexistent. Semnificativ e faptul că un jucător lent ca Băcuț II a reușit să „țină" două... extreme, pe Copil și pe Oaidă, postați amîndoi pe aripa dreaptă. De fapt, învingătorii nici nu au reușit să înscrie decît cu concursul unor împrejurări... independente de ei. Apărarea Progresului a fost depășită la rîndul ei de cîteva ori în repriza întîi. In cea de a doua, însă, a rezistat atacurilor adverse deoarece, cu ajutorul mijlocașilor și al interilor s-a „fortificat" în așa măsură încît și un... tractor ar fi pătruns greu pînă la poarta lui Cosma. De ce această precauțiune exagerată în dauna jocului? Progresul a „invitat" parcă pe adversar să atace! Din cauza lipsei de pregătire fizică oare, sau, pur și simplu, pentru menținerea rezultatului în orice chip? Nu știm motivul, dar sîntem convinși că o înaintare chiar mai slabă decît a textiliștilor, dar cu mai mult nerv, ar fi putut întoarce rezultatul jocului... Merită totuși să remarcăm ceva din jocul bucureștenilor: rarele, dar extrem de periculoasele lor contraatacuri din ultima parte a meciului.

Scorul a fost deschis în primul minut de joc: o pasă a lui Știrbei (un

Viitorul domină și... pierde: 1—3 cu Știința Timișoara

Aseară, pe drumul de la stadionul Republicii la redacție, ne revenea mereu în minte titlul cronicii noastre de săptămîna trecută, de la meciul Steaua — Viitorul: „Steaua a cîștigat cu 4—2 un meci în care a dominat... Viitorul". Și ne gîndeam că înlocuind doar numele echipei învingătoare și cifrele scorului, avem un titlu care se potrivește ca o mănușe și cronicii noastre de la „vedeta" cuplajului de ieri după-amiază, în care — deși a avut aproape permanent inițiativa — echipa Viitorul a părăsit terenul învinsă tot cu două goluri diferență și tot fără drept de apel: 1—3 cu Știința Timișoara!

Intr-adevăr, Viitorul a dominat ieri. In repriza a doua, chiar autoritar, ca și duminica trecută. Și pentru ca paralelismul dintre cele două jocuri să fie și mai perfect, și de data aceasta atacanții echipei bucureștene au avut în față un portar „în zi mare", poate mai puțin strălucit decît Voinescu, dar — în orice caz — la fel de bine inspirat în intervenții de ultima clipă, salutare. Dar — și ieri, ca și în meciul cu Steaua — explicația incapacității de finalizare a atacanților tinerei echipe bucureștene nu trebuie căutată doar în opoziția fermă a portarilor adverși sau în soliditatea apărărilor pe care le-au avut în față. Este vorba aici de o cauză internă, care ține mai mult de structura echipei, de orientarea atacului său, fie că vorbim de compartimente ca atare, fie că vorbim de fiecare jucător în parte. Viitorului îi lipsește forța de șut! Această echipă se prezintă ca un boxer care știe să facă „scrimă pugilistică" spectaculoasă, se mișcă ușor în ring, își pistonează mereu adversarul dar... n-are cel mai important atribut al boxerului: punch-ul! Pe un asemenea boxer, un adversar care știe ce vrea și care știe să lovească cum trebuie, chiar numai din cînd în cînd, nu e greu să-l scoată din luptă sau cel puțin să-l întrecă la puncte. Ieri, Știința Timișoara a fost tocmai boxerul pe care l-am descris mai sus. Timișorenii au avut o apărare bine organizată, calmă, hotărîtă, pe care n-au derutat-o hărțuielile atacului advers. Oaspeții au făcut un joc prudent de apărare dar cînd au ieșit la atac și-au pregătit bine acțiunile și folosind la maximum viteza celor două aripi, impetuozitatea și demarcările neobositului Manolache, pe care l-a completat foarte bine Popa (o adevărată revelație), au dat bătaie de cap apărătorilor de la Viitorul. In acest fel, ei au reușit să șuteze la poarta lui Suciu de 18 ori (9 șuturi pe spațiul porții, dintre care 3 goluri), tot de atîtea ori ca și Viitorul (10 șuturi care l-au solicitat pe Urziceanu, dintre care un singur gol). Astfel încît, dacă sub aspectul dominării teritoriale balanța a înclinat de partea gazdelor, în schimb, sub aspectul trasului la poartă, studenții nu le-au fost cu nimic inferiori acestora. Ba i-au întrecut chiar în ceea ce privește claritatea acțiunilor, lucru normal dacă ne gîndim că — ieșind din apărare în atac cu pase rapide, bine calculate — ei găseau în fața lor un cîmp de acțiune mult mai vast decît Viitorul, care avea mereu în față o pădure de jucători. Revenind la Viitorul, trebuie să subliniem necesitatea ca această echipă să se orienteze către un joc mai simplu, mai incisiv în atac, mai „pe gol". In linia de înaintare a acestei formații se simte lipsa unui șuteur. Poate că a fost o greșeală ieri și folosirea în prima repriză a lui Pavlovici pe aripa stîngă, unde randamentul lui a fost nul. Frații Dumitriu și Matei combină frumos, sînt jucători „de cîmp", dar sînt prea „amorezați" de minge. Mai multă viteză la înaintare (ieri s-a simțit serios lipsa lui Haidu), mai multă explozie în fazele finale, un înaintaș cu șut, iată ce mi se pare că i-ar trebui acestei echipe, pentru a scoate și rezultate la valoarea jocului său.

Ocupîndu-ne acum de cîteva momente mai importante ale jocului, vom începe prin a arăta că în prima repriză, deși jocul s-a desfășurat mai mult în terenul Științei, raportul de cornere a fost de... 6—1 pentru oaspeți. Și aceasta pentru că studenții cînd au atacat, au atacat sănătos! Ei nu s-au lăsat intimidați de golul primit în minutul 13 (Dumitriu I a șutat de la 18 metri, sus, la colț) și utilizînd mult extremele au obținut egalarea în min. 32, prin Mițaru, care a șutat pe jos, în „colțul lung", din colțul careului. Repriza secundă a început cu o ocazie rarisimă: în poziție net favorabilă, de la 4 metri de poartă (!), Matei a ridicat mingea peste bară! Un gol de toată frumusețea, am putea spune tipic pentru meciul de ieri, a fost cel cu care timișorenii au luat conducerea. In plină dominare a gazdelor, apărarea Științei respinge o minge care ajunge la Popa, acesta face o cursă pe aripă, păstrează balonul atît cît a fost necesar ca coechipierii săi să iasă la contraatac, centrează în fața careului advers și Bîtlan, venit lansat, reia fulgerător de la 20 de metri: 2—1 pentru Știința, în min. 51. Din minutul următor, atacul gazdelor își schimbă alcătuirea: Matei, Dumitriu II, Pavlovici, Avram, Mureșan. Dominarea bucureștenilor se accentuează; portarul Urziceanu își dovedește elasticitatea și prinde la balon. In min. 77, tot pe contraatac, oaspeții înscriu din nou: Igna îi pasează lui Popa, acesta șutează, balonul ricoșează din Suciu și Manolache înscrie: 3—1. Viitorul atacă acum dezlănțuit. In min. 85, la o fază prelungită în careul Științei, portarul respinge de două ori, pentru ca al treilea șut să fie respins de Botescu. Iar în min. 88, din situație bună, Mureșan trage în bară. Scorul rămîne astfel 3—1 pentru timișoreni, care au jucat ieri calm, organizat, elastic. Echipa a lăsat o bună impresie prin omogenitatea și puterea ei de luptă. Păcat însă că timișorenii, ca și gazdele, de altfel, au comis multe faulturi.

Arbitrul Al. Toth a condus corect. El a greșit însă, de cîteva ori, în aprecierea faulturilor.

ȘTIINȚA TIM.: Urziceanu — Hîrșova, Țurcan, Botescu — Lereter, Tănase — Igna, Bîtlan, Manolache, Popa, Mițaru.

VIITORUL: Suciu — Pal, Petescu, Rădulescu — Ștefănescu, Neșu — Matei, Dumitriu II, Avram, Dumitriu I (Mureșan din min. 52), Pavlovici.

La tineret, Știința Timișoara — Viitorul 4—3 (3—2).

RADU URZICEANU

Victorie dificilă la Iași: 3—2 (1—2) cu Dinamo Bacău

IAȘI, 28 *(prin telefon de la trimisul nostru).* Oricît s-ar părea de ciudat „derbiul" moldovean a căpătat chiar din primele minute trăsăturile unei finale de cupă. Băcăoanii posesori a patru puncte și ai... lanternei roșii au aruncat în luptă toate resursele lor, la care ieșenii au reacționat nervos, surprinși de vitalitatea adversarului, pe care îl considerau cea mai sigură dintre victime.

Rezultatul? Un joc de nervozitate deosebită, în care mingea „la firul ierbii" a fost o raritate, iar stopul imprecis (pînă în picioarele adversarului) a devenit elementul „tehnic" cel mai frecvent. In această luptă de uzură extremă, băcăoanii au înregistrat un plus: Vătafu și-a amintit că, în fond, se joacă fotbal și a izbutit să asigure echipei sale o scurtă superioritate la mijlocul terenului, trimițînd o serie de mingi utile tripletei, în care Gram s-a achitat cu folos, iar Iancu a fost foarte activ.

In min. 24 Iancu a deschis scorul. Ieșenii au ripostat dezordonat, Voica a pierdut o ocazie clară și jocul a continuat cu mingi furișîndu-se printre picioarele jucătorilor. In min. 30 Gram a încheiat una din puținele faze clare ale jocului, reluînd o centrare a lui Ciripoi: 2—0.

Avînd în față spectrul celei mai neașteptate dintre înfrîngeri, ieșenii au pornit la atac, operînd în același timp o schimbare: C. Popescu l-a înlocuit pe Smărăndescu II. Dar sudura dintre atac și apărare n-a putut fi realizată fiindcă cei doi Popescu și-au asumat mai ales roluri defensive. Totuși, în min. 38, Voica a cules o minge trimisă de C. Popescu și a redus scorul. A urmat o perioadă de atacuri ieșene fără un plan tactic evident, lichidate cu ușurință de apărătorii băcăoani. „Spațiul nimănui" de la mijlocul terenului s-a mărit, ca la un joc de handbal în 11. Remarca unui spectator din tribună ni se pare foarte sugestivă: *„Și-i cu tîrgu'șela pi teren!"*

Băcăoanii cedează treptat și încearcă să mențină rezultatul, mai ales, în urma accidentării lui Gram, înlocuit de Popa. Tactica se dovedește a fi încă o dată infructuoasă. In min. 61 Pop demarează și Danileț înscrie plasat, aducînd egalitatea care părea să consfințească un rezultat mulțumitor pentru ambele echipe. Iată, însă, că în min. 88 se produce faza care avea să decidă victoria echipei gazdă. La centrare, portarul băcăoan Ghiță sa fiind obstrucționat de un adversar respinge balonul, care este reluat Voica în poartă. La protestele jucătorilor băcăoani, arbitrul Al. Ionescu (București) — care fusese în imediata apropiere a fazei — se consultă cu arbitrul de tușă (știrnind astfel și mai multă nedumerire) și menține decizia. Victoria revine astfel echipei ieșene. Din cei 22 de jucători cu greu putem menționa pe cineva. Totuși, pe alocuri au ieșit din anonimat Vătafu, Iancu, Pop și Dragomirescu. Arbitrul Al. Ionescu a arbitrat satisfăcător pînă în minutul 88.

Iată formațiile:

C.S.M.S. IAȘI: Ojoc — Scarlat, Moțoc, Dragomirescu — V. Popescu, Smărăndescu II (C. Popescu) — Pop, Danileț, Constantinescu, Voica, Milea.

DINAMO BACĂU: Ghiță — Giosanu, Gros, Cincu — Stoica, Vătafu — Rădulescu, Iancu, Gram (Popa), Meder, Ciripoi.

IOAN CHIRILĂ